

Škola jako „dílna lidskosti“ ?

Tak se mi opět jednu noc nějak špatně spalo a do hlavy se mi vkradly myšlenky, co mi vlastně nejvíc vadí na dnešní střední škole. Vzpomněl jsem si na svého „třídního“ na průmyslovce. Starší pán, který celý život učil český jazyk, odborně působil jako chodící encyklopedie. Vlastně téměř na každou životní situaci dokázal vytáhnout nějaký citát z literatury. Přišel do třídy, mírně se uklonil, hodiny dokázal povídat o své lásce – literatuře. Když známkoval, skoro žádné známky nebyly dost na to, aby byl s výkonem opravdu spokojen. Díky svému nadšení téměř nikdy nestíhal oznámkovat studenty, tak zadával referáty, které svojí délkou pro jednotlivé studenty určitě nebyly souměřitelné. Nebyl v tom záměr, jen byl prostě příliš unesen literaturou, než aby si všímal takových drobností. Na konci hodiny se na stupínku opět mírně uklonil a odešel. V noci jsem si na něj vzpomněl, měl jsem, stejně jako ostatní jeho žáci, toho pána rád a nesouviselo to se známkou na konečném vysvědčení.

Nějak jsme chápali, že je to především člověk, že má svoje slabé i silné stránky, že nás chce něco naučit a daří se to někdy více, jindy méně. Špatná známka, že není jeho chyba a neměla za cíl nám ublížit. Takový kantor na své studenty prostě přenesl něco víc, než jen znalosti literatury stačící k tehdejší maturitě. Ukazoval nám, že je hlavně člověk a měl náš respekt a dnes vidím, že i on se v mnoha věcech choval s velkým pochopením. Později, při studiu na VŠ jsem potkal ještě celou řadu podobných lidí, nikdy nedávali studentům nic zadarmo a dnes budu tvrdit, že to byli výborní učitelé, kteří na své studenty dokázali přenášet i určitou přísnost k vlastnímu počínání a vychovávat lidi, nikoli stroje.

Ohlédnou-li se za nimi a podívám se na dnešní školství, je mi prostě smutno. Kolik stížností by na takové lidi přišlo, jak by byli popotahováni tu za nedostatek písemek, jindy za příliš těžké písemky, nedostatečně probrané téma a nebo jen za to, že se snaží naučit víc, než musí. Jak dlouho by takový člověk a zde je nutno říct, že především člověk, dokázal v dnešním školství přežít. Jak by reagoval na všemožné žádosti o zjednodušení požadavků, jak by vůbec reagoval na podmínky, jak je dnes s učitelem zacházeno. Logicky mám pocit, že takoví učitelé v dnešním školství prostě nemohou být, hledáme nelidské, beztvárné stroje s maximem všech certifikátů, školení a často bez vlastních názorů a nebo ideálů. Je mi z toho opravdu smutno.